

Księga Ezechiela

Rozdział 11

1. Potem podniósł mnie duch i zaprowadził mnie do wschodniej bramy świątyni Pańskiej, zwróconej ku wschodowi. A oto u wejścia do bramy znajdowało się dwudziestu pięciu mężów, wśród których ujrzałem Jaazaniasza, syna Azzura, i Pelatiasza, syna Benajasza, przywódców ludu. 2. I rzekł do mnie [Pan]: Synu człowieczy, oto mężowie, w których myślach jest zło i którzy w tym mieście szerzą złe rady. 3. Mówią: Nieprędko buduje się domy. Oto kocioł, a my stanowimy mięso. 4. Dlatego prorokuj przeciwko nim, prorokuj, synu człowieczy! 5. Wówczas owładnął mną Duch Pański i rzekł do mnie: Mów: Tak mówi Pan: W ten sposób powiedzieliście, domu Izraela, a Ja znam sprawy waszej duszy. 6. Wielu wymordowaliście w tym mieście, a jego ulice zasłaliście trupami. 7. Dlatego tak mówi Pan Bóg: Trupy, które porozkładaliście w jego środku, są mięsem, a ono kotłem, wy jednak zostaniecie usunięci ze środka. 8. Boicie się miecza, a Ja sprowadzę na was miecz - wyrocznia Pana Boga. 9. Wypędzę was z jego obrębu, z jego środka, wydam was w ręce obcych i przeprowadzę sąd nad wami. 10. Padniecie od miecza, będę was sądził na granicy izraelskiej, i poznacie, że Ja jestem Pan. 11. Ono nie będzie dla was kotłem ani wy nie będziecie w nim mięsem; na granicy izraelskiej będę was sądził. 12. I poznacie, że Ja jestem Pan, do którego poleceń nie stosowaliście się ani nie wypełnialiście nakazów, ale wypełnialiście nakazy tych narodów, które was otaczają dokoła. 13. Skoro tylko skończyłem prorokować, umarł Pelatiasz, syn Benajasza. I upadłem na twarz, wołając głośno tymi słowami: Ach, Panie Boże! Czy całkowicie wyniszczysz Resztę Izraela? 14. Pan skierował do mnie te słowa: 15. Synu człowieczy, oto do braci twoich, do zesłanych wraz z tobą, do wszystkich pokoleń izraelskich, do ogółu mówią mieszkańcy Jerozolimy: Oddaleni jesteście od Pana. Ziemia ta nam została oddana w posiadanie. 16. Dlatego mów: Tak mówi Pan Bóg: Wprawdzie wygnałem ich pomiędzy narody i rozproszyłem po krajach, jednak przez krótki czas będę dla nich świątynią w tych krajach, do których przybyli. 17. Dlatego mów: Tak mówi Pan Bóg: Zgromadzę was na nowo, [wyprowadzając] spomiędzy obcych narodów, sprowadzę was z krajów, po których zostaliście rozproszeni, i dam wam ziemię Izraela. 18. Wrócą tam i wykorzenią z niej wszystkie bożki i obrzydliwości. 19. Dam im jedno serce i nowego ducha dam do ich wnętrza. Z ciała ich usunę serce kamienne, a dam im serce cielesne, 20. aby postępowali zgodnie z moimi poleceniami, strzegli nakazów moich i wypełniali je. I tak będą oni moim ludem, a Ja będę ich Bogiem. 21. A co do tych, których serce skłania się ku bożkom i obrzydliwościom, to na ich głowy składam odpowiedzialność za ich postępowanie - wyrocznia Pana Boga. 22. Potem cheruby rozwinęły skrzydła i równocześnie z nimi [poruszyły się] koła, a chwała Boga Izraela spoczywała na nich u góry. 23. I odeszła chwała Pańska z granic miasta, i zatrzymała się na górze, która leży na wschód od miasta. 24. A duch uniósł mnie w widzeniu pod wpływem Ducha Bożego i zaprowadził do zesłańców do ziemi chaldejskiej, i tak

skończyło się widzenie, które miałem. **25.** Następnie opowiedziałem zesłańcom wszystkie te sprawy Pana, które mi On pozwolił widzieć.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.